

KVINNAN SOM TALAR MED KAMELEONTER

ALLTFÖR OFTA OMGER VI OSS MED LIKASINNADE JA-SÄGARE OCH INSPIRERAS AV ANDRA SOM TÄNKER LIKA.

AV MALIN TROSSING

Vad händer i en styrelse eller ledningsgrupp där alla är likasinnade, stöpta i samma form och tänker samma tankar? Vad tillför var och en för nytt och spännande?

En högt uppsatt styrelsemedlem lär ha tittat på den övriga styrelsen, konstaterat att de alla hade samma utbildning, bakgrund och åsikter och sagt: "Kors, vi kan ju spara in sex av era arvoden, vi behöver bara en av er". Varför betala flera personer för att tänka samma tanke och komma med samma idé? Det verkar dyrt och onödigt. Kanske också lite galet.

Som Einstein en gång lär ha sagt: "Insanity is doing the same thing over and over again, but expecting different results".

SJÄLV HAR JAG FÅTT inspiration från oväntat håll det senaste året. Det började förra våren när äldste sonen kom hem och berättade att han ville tjäna pengar. Sagt och gjort, han började dammsuga, klippa gräs och hänga tvätt. Vi föräldrar levde ett lyxigt liv under några månader.

Men så en dag kom beskedet, han hade tjänat ihop tillräckligt med pengar. Självklart var vi väldigt nyfikna på vad han sparat till, kanske en ny spelkonsol. Man ack så vi bedrog oss. En kameleont ville han köpa. Och en kameleont blev det. Gizmo skulle den heta.

Hur ofta händer det inte att vi underskattar en medarbetares kapacitet och förmåga? Vi tror helt enkelt att de inte kan. Så var det för mig med kameleonten. Hur smart kan ett djur vara som sitter still en hel dag på en pinne i solen? Inte särskilt. Jag hade satt Gizmo i blomman i

sonens fönster. En timme senare, när jag gick in för att titta till djuret så var kameleonten borta. Helt borta. Jag letade och letade, men hittade inget. Paniken kom, hur förklarar man för sin son att man slarvat bort hans husdjur? Ännu värre, var kunde den vara?

Plötsligt såg jag att det rörde sig i buren. Och där satt Gizmo på sin pinne och vilade.

"EN DAG BÖRjade GIZMO BETE SIG ANNORLUNDA OCH ONORMALT."

Det tog ett halvår innan vi listade ut hur den kunde ta sig från fönstret in i buren, eftersom det inte fanns någon naturlig väg dit. Men via en strukturtapet, en hängande blomma och en lampsladd, gick det att komma in i buren på bara någon minut.

Underskatta aldrig en medarbetares kapacitet och förmåga att lösa de problem som uppstår. Det största hindret på vägen är faktiskt när ingen tror på dem och det blir självuppfyllande.

EN DAG BÖRjade GIZMO bete sig annorlunda och onormalt. Vi sökte på nätet och det fanns en hel del oroväckande alternativ, men inget stämde riktigt. Till slut hittade jag det! Orangea fläckar på sidorna. Check. Turkosa prickar på ryggen. Check. Äter mindre. Check. Rastlös. Check. Orsaken var hitad! Gizmo var en tje... och skulle lägga ägg.

Då uppstod nästa fråga, hur lägger kameleonter ägg?

Det visade sig vara rätt komplicerat och haken i det hela var att om de inte lägger

äggen så kan de dö, av något som till och med har ett namn. Värpnöd. Men hur vet man att stunden är inne då en kameleont vill lägga sina ägg? Och hur vet man att hon då är nöjd med den plats man förberett? Kameleonter kan ju inte tala.

Men vad ska vi med ord till när 80 procent av budskapet ändå kommer med kroppsspråket?

"MEN VAD SKA VI MED ORD TILL NÄR 80 PROCENT AV BUDSKAPET ÄNDÅ KOMMER MED KROPPSSPRÅKET?"

VAD GIZMO SA? Jo, när det närmade sig dagen för äggläggning så blev hon mer och mer rastlös. Hon spatserade runt överallt och letade efter ett bra ställe att lägga sina ägg. Var hon i sin nätbur så hittade jag henne på nätet uppe vid dragkedjan. Där satt hon och hoppades att vi skulle komma och släppa ut henne, så hon kunde fortsätta leta.

Då ställde vi in en hink i buren. Där grävde hon lite första dagen men efter ett försök så struntade hon i den. Vi förstod att hinken var för grund. Så fram med en djupare hink, som fick stå på golvet. Men den bemödade hon sig inte ens att provgräva. Det var bara att ställa hinken på hennes favoritplats i fönstret och säkra upp konstruktionen så den inte skulle ramla ner. Hon blev nöjd och vips var hon där och grävde.

Och som hon grävde! I flera dagar höll hon på intensivt, innan hon en natt var

klar och la sina ägg på botten. 38 stycken ägg, stora som bruna bönor. Hur alla dessa fick plats i hennes lilla kropp är omöjligt att förstå.

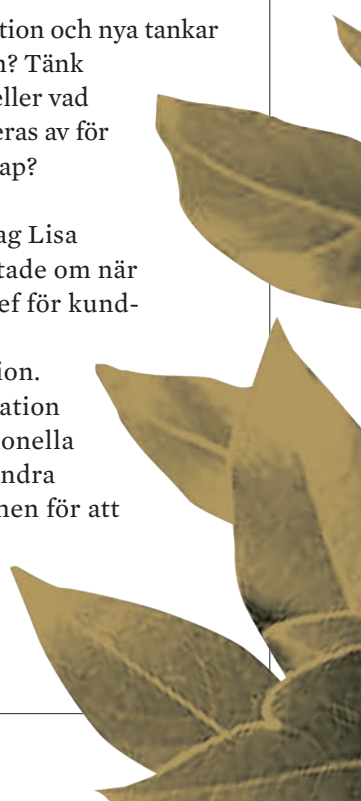
VISST ÄR DET HÄFTIGT hur mycket kroppsspråket kan berätta. Att 80 procent av det vi kommunicerar sker via vårt kroppsspråk är säkert ingen nyhet för dig. Men det är lätt att glömma bort i vardagen. Att det mesta som vi chefer förmedlar kommer via vårt kroppsspråk.

Men också att det mesta som våra medarbetare vill säga oss, kommer via deras kroppsspråk. Så även om dina medarbetare är tystlåtna och inte med ord uttrycker sina åsikter, så uttrycker de sig med största sannolikhet

i sitt kroppsspråk. Det gäller bara att lära sig att lyssna.

Här får jag inspiration och nya tankar just nu. Var får du din? Tänk utanför boxen. Vem eller vad skulle du vilja inspireras av för att växa i ditt ledarskap?

HÄROMÅRET TRÄFFADE jag Lisa Ekström. Hon berättade om när hon jobbade som chef för kundtjänsten på SAS och behövde ny inspiration. Många i hennes situation hade valt den traditionella vägen och tittat på andra företag i resebranschen för att se hur de gjort. Men inte Lisa. Hon tittade istället på köttbranschen och fick en rad nya

tankar och idéer på hur de skulle kunna tänka nytt och annorlunda. Kreativt och modigt tycker jag.

KÖTT OCH KAMELEONTER är kanske inte något för dig? Men det kanske scouterna är. Sommaren 2011 byggde de i Skåne upp en lägerplats stor som en mindre svensk småstad. Under det tolv dagar långa lägret, tog

man emot 38 000 boende och ytterligare 40 000 besökare. De hade en omsättning på 300 miljoner kronor och det fanns både el och internet på plats!

Eller varför inte ta en titt på Ove Sundberg i Kontoret, han kanske kan lära dig lite om hur du inte bör göra som chef.

Dare to be inspired!

